

nde og nye Tider.
Samfundsstifter

— af —

J. A. Skakewski.

(forts. fra forr. No.)

ed den mest grundige Foragt var unge Mand vendt tilbage til sit barnehemmelund, som var blevet ham fremmed; hjemkommen fra Udbredt betragtede han sig selv som det fuldmæde Væsen og fandt det ikke var verd at tage fat paa stadtigt de blandt saa intetstigende Slæbnin-

var ham ligegyldigt. Verden ingen Hemmeligheder for ham, både matematisk, kemisk og filosofialgjører alt; selv Hjertet var for fun en slet og ret Kjødmuskel, og deren kun et Resultat af Nervevi-

male overhovedet ikke gjerne om

Sjal, Tro, han kaldte det ques-

sousens, og Religion og Filosofi

for ham kun en timelig og lokal

alio var slant af Vækst, havde re-

sige Ansigtstræk, en høj, hvid

og sorte Øjne, men Ungdom-

hude fattedes ham, og on hans

spillede altid et sarkastisk

smil, som lod hans hele Værens sti-

ligegeyldighed træde endnu gressere

in harde fun en eneste Tilbojelighed:

hvor; overalt fandt han Stof der-

et virkelig Talent forstod han at

se enhver Bivensstabs svage Si-

nt mangelfulde ved visse Tilstan-

dtighe Personers Lætteligheder

in harde fun et Onske: Velvæ-

komfort, uden hvilke han ikke

satte den menneskelige Vilve-

det, der udover et saa mægtigt

et paa Ungdommen: Kjærlighed,

smelle, Stolshærd, havde ingen

stælse for ham, han trak foragteligt

Stuleren, naar der var Tale der-

in harde maaste akcepteret dem, naar

hade bragt ham dem i gyldne Skaa-

en i stolid Tribut; men for at

spille sig dem vilde han ikke rose en

et.

in stræbe fun efter engelsk Komfort,

ind var det Land, han spottede

over.

in beboede en assidensliggende Have-

en, hvor han levede ejer engelsk

stæde, der var Tale der

in beboede en assidensliggende Have-

en, hvor han levede ejer engelsk

stæde, der var Tale der

in beboede en assidensliggende Have-

en, hvor han levede ejer engelsk

stæde, der var Tale der

in beboede en assidensliggende Have-

en, hvor han levede ejer engelsk

stæde, der var Tale der

in beboede en assidensliggende Have-

en, hvor han levede ejer engelsk

stæde, der var Tale der

in beboede en assidensliggende Have-

en, hvor han levede ejer engelsk

stæde, der var Tale der

in beboede en assidensliggende Have-

en, hvor han levede ejer engelsk

stæde, der var Tale der

in beboede en assidensliggende Have-

en, hvor han levede ejer engelsk

stæde, der var Tale der

in beboede en assidensliggende Have-

en, hvor han levede ejer engelsk

stæde, der var Tale der

in beboede en assidensliggende Have-

en, hvor han levede ejer engelsk

stæde, der var Tale der

in beboede en assidensliggende Have-

en, hvor han levede ejer engelsk

stæde, der var Tale der

in beboede en assidensliggende Have-

en, hvor han levede ejer engelsk

stæde, der var Tale der

in beboede en assidensliggende Have-

en, hvor han levede ejer engelsk

stæde, der var Tale der

in beboede en assidensliggende Have-

en, hvor han levede ejer engelsk

stæde, der var Tale der

in beboede en assidensliggende Have-

en, hvor han levede ejer engelsk

stæde, der var Tale der

in beboede en assidensliggende Have-

en, hvor han levede ejer engelsk

stæde, der var Tale der

in beboede en assidensliggende Have-

en, hvor han levede ejer engelsk

stæde, der var Tale der

in beboede en assidensliggende Have-

en, hvor han levede ejer engelsk

stæde, der var Tale der

in beboede en assidensliggende Have-

en, hvor han levede ejer engelsk

stæde, der var Tale der

in beboede en assidensliggende Have-

en, hvor han levede ejer engelsk

stæde, der var Tale der

in beboede en assidensliggende Have-

en, hvor han levede ejer engelsk

stæde, der var Tale der

ved saadan Lejligheder overbænget sit
Tøj med Parfume og spottede over den
hende tilbælte Rose som Landsbygdom-
mens Skytsengel — en Rose, hun fun-
mente passede for gamle Jomfruer og
udlevede Matroner.

Hverken Son eller Datter havde
den ringeste Agtelse for deres Fader-
dre.

Emilie spottede i Stihed over den af
Moderen hyllede Storbegeistring for Poesi
og Literatur, ligesom Timoleon forag-
tende trak på Studiernes over Faderens
Projekter og Anskuelser.

Broder og Søster meddelte hinanden
deres gjenstidige Bemærkninger over beg-
ge Faderne.

Der maa endnu nævnes en Omstændig-
hed, der som et Damoleskvær-
hang truede over Familiens dyreba-
reste Interesser, nemlig over dens For-
muse.

Mr. Demborski Bedstefader, der ogs-
haa havde været noget af en Spekulat-
tant, havde højt Godstierne til en fabel-
agtig pris, fordi Besiddelsen af dem
var afhængig af Udsatbet af en langvarig
Proces, som naturligvis fulgte med i
Kjøb.

Denne Neisstrid var endnu ikke endt,
og vor praktiske Mand — gjort sorglos-
ved det suge Forsvar fra hans ubemid-
lede Modstander — betenkede sig ikke paa
at gennemføre kostbare Forbedringer paa
Godstierne.

Alle var overbeviste om, at Modpar-
tiet inden lang Tid vilde erklære sig be-
sejret og besejret.

De verdslige Tings Omstændighed, de
menneskelige Beregningers Vilbærelse
var ubekjendte Størrelser for den
Mand, der betragtede sig som mere ufejl-
barlig end Evangeliet, og hos hvem den
praktiske Forstand repræsenterede Forsy-
net — — —

Mr. Demborski var en Tid lang gaaet
frem og tilbage i Salen fordybet i
mangehaande vidstofte Tanke-kombina-
tioner, da han blev afbrudt af en Tje-
ner, der paa en Solovatke bragte ham
med Posten ankomne Breve og Kvi-
ser.

Husets Herre satte sig i en Lænestol,
laaede Forretningsbrenene opmærksomt
igjennem og kastede tilsidst et overværet
Blik paa et aabenbart i gammelt Tryk-
papir, sejte sammenlagt. Tysk
med en klobet Udskrift, der blandt de
strikede sammentagte, ulæstelige Kollegier
saa ud som en plump Landmand i et fint
Selstab.

Gaandstrikten var ikke Mr. Demborski
ubekjendt, og dog blev han ikke forstuk-
ket over det store, forre Segl paa Om-
stinden, der paa en Solovatke bragte ham
med Kundskaber og ikke alene
hans Ligegyldighed ærgrede hende allerede
lidt.

Tysk var fordybet i Tid, for at bede for os ved
Husets Gode og tøvede noget
med Usæd; han følte ingen synderlig
Trang til Arbejde.

Det forbrænede overvejelse, sagde
han til Solska.

Fra v. Solska havde været nogle År
old, og man fandt virkelig, som Vor-
nene havde udtrykt sig, kalb hende en
Engel af Godhed.

Hun havde fuld Tillid til Broders
ens Forstand og Nebelighed, men
hans isærne Kulde stodt hende tilbage,
om hun endogaae gjorde sig selv Bekre-
fender, fordi hun holdt sig borte fra
ham.

Han fandt hende for blod og frem
for alt for upraktisk, hvilken Betegnelse
hos ham gjaldt for en Gudsommelighed
som en god Fader, Gud vil lønne Dig
derfor.

Brevet bragte ham Meddelelse om, at
hans eneste Søster var død, og at hende
Born, en Son og en Datter, nu stode
forstabelse, da Moderen havde været
et Søster.

Broderen var optaget af sine Spekulati-
oner, fra v. Solska blev Enke og op-
førde sig ganse for sine Born, hvorved
hun forsøgte sine penitentiære Interesser
noget, hvad der var saa meget mere uheldigt,
som Manden efterlod sig Godstierne
belægget med Gjeld og ikke i den bedste
Tilstand.

Hun havde vel Broderen om Raab,
men fandt ikke bekvemme sig til at ind-
forske Tegnere og Agronomer fra
Ulandet og reformere det hele radikalt.

Hun strækkedes tilbage for at forandre
Landets Fysiognomi, at forvandle de
naturlige, brave Bonder til begjærlige
Spekulanter, som hun frygte Pengetab mere
end det onde.

Hun strækkedes tilbage for at forandre
Landets Fysiognomi, at forvandle de
naturlige, brave Bonder til begjærlige
Spekulanter, som hun frygte Pengetab mere
end det onde.

Hun strækkedes tilbage for at forandre
Landets Fysiognomi, at forvandle de
naturlige, brave Bonder til begjærlige
Spekulanter, som hun frygte Pengetab mere
end det onde.

Hun strækkedes tilbage for at forandre
Landets Fysiognomi, at forvandle de
naturlige, brave Bonder til begjærlige
Spekulanter, som hun frygte Pengetab mere
end det onde.

Hun strækkedes tilbage for at forandre
Landets Fysiognomi, at forvandle de
naturlige, brave Bonder til begjærlige
Spekulanter, som hun frygte Pengetab mere
end det onde.

Hun strækkedes tilbage for at forandre
Landets Fysiognomi, at forvandle de
naturlige, brave Bonder til begjærlige
Spekulanter, som hun frygte Pengetab mere
end det onde.

Hun strækkedes tilbage for at forandre
Landets Fysiognomi, at forvandle de
naturlige, brave Bonder til begjærlige
Spekulanter, som hun frygte Pengetab mere
end det onde.

Hun strækkedes tilbage for at forandre
Landets Fysiognomi, at forvandle de
naturlige, brave Bonder til begjærlige
Spekulanter, som hun frygte Pengetab mere
end det onde.

Hun strækkedes tilbage for at forandre
Landets Fysiognomi, at forvandle de
naturlige, brave Bonder til begjærlige
Spekulanter, som hun frygte Pengetab mere
end det onde.

Hun strækkedes tilbage for at forandre
Landets Fysiognomi, at forvandle de
naturlige, brave Bonder til begjærlige
Spekulanter, som hun frygte Pengetab mere
end det onde.

Hun strækkedes tilbage for at forandre
Landets Fysiognomi, at forvandle de
naturlige, brave Bonder til begjærlige
Spekulanter, som hun frygte Pengetab mere
end det onde.

Hun strækkedes tilbage for at forandre
Landets Fysiognomi, at forvandle de
naturlige, brave Bonder til begjærlige
Spekulanter, som hun frygte Pengetab mere
end det onde.

I det somme kom de til Stede af sig
selv.

Froken Emilie, hvem man kunde an-
tage for en yngre Søster til Moderen,
hilstede ved sin Indtræden paa Foreldrene,
som besvarede hendes ceremonielle Kys,

Moderen abbrædt, Faberen med Anstrog
af et Smil — hvorpaa hun lannede sig
tankefuldt tilbage i den for hende bestem-
te Stol.

Mademoiselle Lully, Emilie's udval-<